

پی‌نوشت‌ها

۱. «وضعیت‌های مورد ارجاع در پاراگراف قبل مشتمل است بر منازعات مسلحانه‌ای که در آن افراد در حال مبارزه علیه سلطه استعماری و اشغال‌گری خارجی و علیه رژیم‌های نژادپرست برای حق تعیین سرنوشت خود هستند، آنگونه که در منشور ملل متحد و اعلامیه اصول حقوق بین‌الملل مربوط به روابط دوستانه و همکاری میان دولت‌ها مطابق با منشور ملل متحد، مندرج شده است» (Additional Protocol I, Art. 1 (4)).

۲. «میلانویک» معتقد است که «منزعه تنها زمانی از آیاک به نایاک منتقل خواهد شد که: ۱. رژیم قدیمی کنترلش را بر بخش غالب کشور از دست داده باشد ... (عنصر منفی)؛ رژیم جدید کنترلش را بر بخش قابل توجهی از کشور برقرار کرده باشد ... (عنصر مثبت)؛ ۳. رژیم جدید به شناسایی بین‌المللی گسترده دست یابد (عنصر خارجی)» (Milanovic, 2011: 3).

۳. Refer to: Council on Foreign Relations, <https://www.cfr.org/timeline/iraq-war> & The New York Times, <https://archive.nytimes.com/www.nytimes.com/interactive/2010/08/31/world/middleeast/20100831-Iraq-Timeline.html?src=tptw>.

۴. در رابطه با شدت مقتضی برای تحقق منازعه مسلحانه ماده ۱ (۲) پروتکل الحاقی دوم تصریح می‌کند که «این پروتکل نباید بر شرایط اختلالات و تنش‌های داخلی، از قبیل شورش‌ها، اقدامات انفرادی و پراکنده خشونت‌آمیز، و اقدامات دارای ماهیت مشابه دیگر، به گونه‌ای که منازعه مسلحانه نباشد، به کار بسته شود» (Additional Protocol II, 1977, Art. 1 (2)).

۵. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در نظر تفسیری بر ماده ۱ (۲) پروتکل الحاقی دوم تصریح می‌کند که «در واقع، پروتکل تنها بر منازعاتی با درجه مشخصی از شدت به کار بسته می‌شود و زمینه کاربست مشابهی با ماده ۳ مشترک که در همه شرایط منازعه مسلحانه غیر بین‌المللی به کار بسته می‌شود، ندارد» (ICRC, Commentary on Protocol II, Art. 1 (2), p. 1448).

۶. Refer to: U.S Department of State, <https://www.state.gov/foreign-terrorist->